Hallintopoliittinen osasto
Lainvalmistelu- ja oikeusyksikkö
Hallitussihteeri Joona Lapinlampi

Eduskunnan puolustusvaliokunnalle

HE 222/2022 vp

Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi eräiden kiinteistönhankintojen luvanvaraisuudesta annetun lain, valtion etuosto-oikeudesta eräillä alueilla annetun lain ja etuostolain 1 §:n muuttamisesta

Eduskunnan puolustusvaliokunta on pyytänyt puolustusministeriöltä vastinetta otsikkoasian hallituksen esityksestä valiokunnalle annetuissa lausunnoissa esille tuotujen huomioiden johdosta. Niiden johdosta esitetään kunnioittavasti seuraavaa:

1 Laki eräiden kiinteistönhankintojen luvanvaraisuudesta annetun lain muuttamisesta

1 § Lain soveltamisala ja suhde muuhun lainsäädäntöön

Oikeusministeriö on lausunnossaan tuonut esiin, että säännösehdotuksen 2 kohdan viimeiseen virkkeeseen on jäänyt neljä ylimääräistä sanaa, jotka oikeusministeriön käsityksen mukaan tulee poistaa (”…vastaava tosiasiallinen vaikutusvalta ~~muussa yhteisössä tai liikkeessä~~ taikka sitä vastaava vaikutusvalta muussa yhteisössä tai liikkeessä.”).

Puolustusministeriö ehdottaa lupalain 1 §:n 2 kohtaan seuraavaa muutosta:

> 2) yhteisö, jolla on kotipaikka Euroopan unionin jäsenvaltion tai Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion alueella, mutta jossa 1 kohdassa tarkoitetulla luonnollisella henkilöllä tai yhteisöllä on vähintään yksi kymmenesosa osakeyhtiön kaikkien osakkeiden yhteenlasketusta äänimäärästä tai vastaava tosiasiallinen vaikutusvalta ~~muussa yhteisössä tai liikkeessä~~ taikka sitä vastaava vaikutusvalta muussa yhteisössä tai liikkeessä.

2 § Luvanvarainen kiinteistönhankinta

Eduskunnan oikeusasiamies on lausunnossaan kiinnittänyt huomiota siihen, että ehdotettu uusi 2 §:n 4 momentin avopuolison määritelmä on liian epätäsmällinen ollakseen ratkaiseva kriteeri kiinteistönhankinnan luvanvaraisuuden suhteen, ja että se johtaa tulkintaongelmiin käytännössä. Eduskunnan oikeusasiamiehen mukaan ehdotettu määritelmä jättää avoimeksi sen, milloin henkilöiden voidaan katsoa ”elävän jatkuvasti yhteisessä taloudessa avioliitonomaisissa olosuhteissa” – riittääkö siihen esim. viikon, kuukauden vai vuoden yhteiselo?

Puolustusministeriö ehdottaa lupalain 2 §:n 4 momenttiin seuraavaa muutosta:

> Tässä laissa *avopuolisoilla* tarkoitetaan henkilöitä, jotka eivät ole keskenään avioliitossa, mutta jotka elävät tai aikovat välittömästi kiinteistön hankkimisen jälkeen elää jatkuvasti yhteisessä taloudessa avioliitonomaisissa olosuhteissa.

Ehdotetulla muutoksella katettaisiin tilanne, jossa pariskunta, joka ei aiemmin ole asunut yhdessä, hankkii kiinteistön yhteiseksi kodikseen. Yhteiselon voidaan katsoa kaikissa tapauksissa alkavan siitä, kun hakijat ovat muuttaneet virallisesti yhteiseen kotiin. Tämän osalta on tärkeää huomioida se, että

puolustusministeriöllä ei ole käytännön mahdollisuutta tarkistaa avopuolisosuhdetta tai sen rekisteröintiä EU/ETA-alueen ulkopuolisista maista.

4 § Luvan hakeminen

Oikeusministeriö on lausunnossaan todennut, että ehdotettu 4 §:n 3 momentti on tarpeeton. Oikeusministeriö toteaa, että viranomaisen on hallintolain 31 §:n mukaan huolehdittava asian riittävästä ja asianmukaisesta selvittämisestä hankkimalla asian ratkaisemiseksi tarpeelliset tiedot sekä selvitykset. Tämän on vakiintuneesti katsottu kattavan myös sellaisten viranomaisten kuulemisen, joiden tehtävien hoitamiseen asiassa annettava ratkaisu voi vaikuttaa.

Hallituksen esityksen säännöskohtaisissa perusteluissa asiaa on käsitelty seuraavasti (s. 26):

> Ehdotettu 3 momentti on sinänsä päällekkäistä sääntelyä hallintolain, joka on yleislaki, kanssa ja on osittain informatiivinen. Säännös kuitenkin vahvistaisi ehdotettua 8 §:ssä säädettyä puolustusministeriön tiedonsaantioikeutta ja muiden viranomaisten mahdollisuutta jakaa tietoa puolustusministeriön kanssa. Ehdotettu säännös myös vahvistaisi puolustusministeriön velvollisuuden pyytää lausuntoja muilta viranomaisilta tarpeen vaatiessa, mikä voidaan nähdä sääntelyn selkeytyksenä ja muiden viranomaisten oikeuksien turvaajana.

Informatiivisuutta voidaan perustella myös sillä, että useimmat lupahakuvelvolliset eivät tunne hallintolakia, mistä syystä on tärkeää tuoda esille se, että puolustusministeriö huolehtii lakien velvoittamalla tavalla lupahakemusten osalta riittävästä tiedon hankkimisesta asian oikeelliseksi ratkaisemiseksi. Puolustusministeriö käsityksen mukaan ehdotettu säännös on tästä syystä tarpeellinen.

5 § Luvan myöntämisen edellytykset

Eduskunnan oikeusasiamiehen mukaan 5 §:n 1 ja 2 momentin keskinäinen suhde jää jossain määrin epäselväksi. Ilmeisesti ajatuksena on, että 2 momentin mukaisia hylkäysperusteita arvioidaan suhteessa 1 momentin mukaisiin luvan myöntämisen perusteisiin. Toisin sanoen, hakemusta ei voitaisi hylätä pelkästään 2 momentin mukaisella perusteella, jos sillä ei olisi mitään liityntää 1 momentin mukaisiin luvan myöntämisen perusteisiin. Eduskunnan oikeusasiamiehen mukaan tämä ei kuitenkaan ilmene pykälän tekstistä.

Eduskunnan oikeusasiamiehen mukaan esimerkiksi 5 §:n 2 momentin 1 kohdan peruste ”on ilmeistä, ettei hankinnan kohteena olevaa [po. oleva] kiinteistö sovellu hakemuksessa ilmoitettuun käyttötarkoitukseen” on hyväksyttävä peruste hakemuksen hylkäämiselle vain siinä tapauksessa, että se herättää epäilyn esimerkiksi kansallista turvallisuutta uhkaavasta kiinteistön hankinnasta.

Eduskunnan oikeusasiamies toteaa, että maassa laittomasti oleskelevia tai karkotuspäätöksen saaneita koskevan 5 §:n 2 momentin 2 kohdan yksityiskohtaisissa perusteluissa (s. 29) on todettu, että ”Muutoksella ehkäistäisiin myös kiinteistöjen tyhjilleen jääntiä, joka voisi aiheuttaa ongelmia kaavoitukseen liittyviä kuulemismenettelyjä koskien. Samalla voitaisiin välttää kiinteistöjen ränsistymisiä ja ympäristön pilaantumisia, kun kiinteistön omistajalla olisi mahdollisuus päästä hoitamaan hankkimaansa kiinteistöä”. Oikeusasiamiehen mukaan pelkästään tällaiset seikat, jotka eivät edes vastaa lupalain varsinaista tarkoitusta, olisivat perustuslain 15 §:n omaisuudensuojan kannalta ongelmallisia hakemuksen hylkäämisen perusteena. Sen sijaan, jos on epäiltävissä (kuten HE:n perusteluissa on myös todettu), että tyhjilleen jäävää kiinteistöä voisivat käyttää toimijat, jotka voisivat vaarantaa kiinteistöllä tapahtuvalla toiminnalla Suomen turvallisuuden, hakemuksen hylkääminen pykälän 1 momenttiin kytkeytyvällä perusteella voisi olla mahdollista.

Edellä todetun perusteella lakiehdotuksen 5 §:n 2 momentin hylkäysperusteet tulisi eduskunnan oikeusasiamiehen mukaan säädöstasolla eli lakitekstissä kytkeä 1 momentin mukaisiin luvan myöntämisen perusteisiin.

Puolustusministeriö ehdottaa lupalain 5 §:ään seuraavia muutoksia:

> 5 §
> *Luvan myöntämisen edellytykset*
>
> ~~Lupa kiinteistön hankinnalle voidaan myöntää, jos hankinnan ei arvioida~~ Lupaa kiinteistön hankinnalle ei myönnetä, jos hankinnan voidaan arvioida uhkaavan kansallista turvallisuutta tai vaikeuttavan maanpuolustuksen järjestämistä, alueellisen koskemattomuuden valvontaa ja turvaamista eikä rajavalvonnan, rajaturvallisuuden tai huoltovarmuuden varmistamista.
>
> Hakemus voidaan hylätä myös, jos kiinteistön hankinta saattaa vaarantaa 1 momentissa tarkoitettuja etuja ja:
> 1) on ilmeistä, ettei hankinnan kohteena olevaa ~~a~~ kiinteistö sovellu hakemuksessa ilmoitettuun käyttötarkoitukseen; tai
> 2) luovutuksensaajana on henkilö, joka on ulkomaalaislain (301/2004) 149 §:n nojalla saanut lainvoimaisen karkotuspäätöksen ja joka oleskelee maassa laittomasti. ~~; tai~~
> ~~3) luovutuksensaaja puolustusministeriön muistutuksesta huolimatta toistuvasti laiminlyö velvollisuutensa toimittaa tarvittava selvitys tai antaa tahallaan vääriä olennaisia tietoja asiaa koskien.~~
>
> Lisäksi hakemus voidaan hylätä, jos luovutuksensaaja puolustusministeriön muistutuksesta huolimatta toistuvasti laiminlyö velvollisuutensa toimittaa tarvittava selvitys tai antaa tahallaan vääriä olennaisia tietoja asiaa koskien.

Ehdotettu uusi muotoilu vastaisi puolustusministeriön näkemyksen mukaan eduskunnan oikeusasiamiehen esille nostamaan ongelmaan siitä, etteivät luvan myöntämisen edellytykset ole pykälätasolla kytkettynä toisiinsa. Lain 5 §:n 1 momentin sanamuotoa muutettaisiin kielteiseen muotoon siten, että se vastaisi 2 momentissa säädettäviä luvan hylkäämisen perusteita. Lupaa ei tosiasiassa myönnetä, jos jokin momentissa tarkoitetuista eduista vaarantuisi.

Ehdotetussa 5 §:n 2 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että hakemus voitaisiin hylätä myös, jos kiinteistön hankinta saattaisi vaarantaa 1 momentissa tarkoitettuja etuja, ja olisi ilmeistä, ettei hankinnan kohteena olevaa kiinteistö sovellu hakemuksessa ilmoitettuun käyttötarkoitukseen, tai jos luovutuksensaajana olisi henkilö, joka on ulkomaalaislain (301/2004) 149 §:n nojalla saanut lainvoimaisen karkotuspäätöksen ja joka oleskelee maassa laittomasti. Muotoilulla pyrittäisiin kytkemään 2 momentin luvan hylkäämistä koskevat säännökset pykälän 1 momentin etujen suojaamiseen. Lisäksi hallituksen esityksessä ehdotettu 2 momentin 3 kohta siirrettäisiin omaksi 3 momentikseen, sillä eduskunnan oikeusasiamiehen mukaan 2 momentin 3 kohta kytkeytyy ilman selvennystä 1 momentin mukaisiin luvan myöntämisen perusteisiin, joita ei ilman selvitystä voida arvioida.

Puolustusministeriö toteaa, että ehdotetun 5 §:n 2 momentin 1 kohdassa on kyse juurikin siitä, että kiinteistöä saatettaisiin käyttää johonkin muuhun tarkoitukseen, kuin hakemuksessa ilmoitettuun, jolloin voisi syntyä epäilys esimerkiksi kansallisen turvallisuuden vaarantumisesta. Luvan hylkääminen perustuu aina tapauskohtaiselle ja kokonaisvaltaiselle harkinnalle, jossa esimerkiksi väärien tietojen antaminen tai poikkeavan käyttötarkoituksen ilmoittaminen saattaa herättää epäilyksen turvallisuusuhasta tai esimerkiksi bulvaanin käytöstä.

Postiosoite
Postadress
Postal Address
Puolustusministeriö
PL 31
FI-00131 Helsinki
Finland

Käyntiosoite
Besöksadress
Office
Eteläinen Makasiinikatu 8
00130 Helsinki
Finland

Puhelin
Telefon
Telephone
0295 16001
Internat. +358 295 16001

Faksi
Fax
Fax
(09) 160 88244
Internat. +358 9 160 88244

s-posti, internet
e-post, internet
e-mail, internet
kirjaamo@defmin.fi
www.defmin.fi

Puolustusministeriö toteaa, että 5 §:n 2 momentin 2 kohdassa on myös kyse ennen kaikkea siitä, että tyhjää kiinteistöä saattaisivat hyödyntää Suomen turvallisuutta toimillaan vaarantavat tahot.

8 § Tiedonsaantioikeus

Oikeusministeriö on lausunnossaan kiinnittänyt huomiota siihen, ettei ehdotetun 8 §:n 2 momentissa ole mainintaa siitä, että puolustusministeriö voisi luovuttaa tietoja pykälän 1 momentissa mainituille viranomaisille sekä 4 §:n 3 momentissa tarkoitetuille lausunnonantajille niiden tehtävien hoitamiseksi salassapitosäännösten ja muiden tiedonsaantia koskevien rajoitusten estämättä. Oikeusministeriö huomauttaa, että viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain (621/1999) 29 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaan salassapidon murtavasta muotoilusta tulee säätää erikseen lailla.

Oikeusministeriön mukaan, jos tarkoituksena todella on, että puolustusministeriöllä olisi oikeus antaa myös salassa pidettäviä tietoja tai tietoja joihin kohdistuu muita luovutusrajoituksia, tulisi momenttiin lisätä nimenomainen maininta siitä, että tiedot voidaan luovuttaa salassapitosäännösten tai muiden tiedonsaantia koskevien rajoitusten estämättä vastaavalla tavalla kuin ehdotetussa 8 §:n 1 momentissa. Lisäksi tiedonluovutus olisi momentin mukaan mahdollista muille viranomaisille ja lausunnonantajille niiden tehtävien hoitamiseksi. Muotoilu on oikeusministeriön mukaan tiedonluovutussäännöksenä väljä, koska tietoja voitaisiin luovuttaa usealle viranomaiselle kaikkien ko. viranomaisten ja lausunnonantajien tehtävien hoitamiseksi. Tiedonsaantioikeus olisi oikeusministeriön mukaan perusteltua täsmentää 1 momenttia vastaavalla tavalla ”tämän lain mukaisten tehtävien hoitamiseksi välttämättömiin tietoihin”.

Puolustusministeriö toteaa, että säännöksen tarkoituksena on mahdollistaa se, että puolustusministeriö voisi tarpeen vaatiessa luovuttaa salassapitosäännösten estämättä omia lupa- ja etuostoprosessissa käytettäviä tietojaan muille viranomaisille, jos se olisi välttämätöntä viranomaisen lakisääteisen tehtävän hoitamista varten. Nämä viranomaisten lakisääteiset tehtävät eivät rajoittuisi lupa- tai etuostoprosessia koskeviin tehtäviin, vaan säännös mahdollistaisi välttämättömien tietojen antamisen mitä tahansa viranomaisen lakisääteisen tehtävän hoitamista varten. Tietoja voisi siis antaa samalla perusteella kuin millä puolustusministeriö nyt saisi tietoja muilta viranomaisilta omien lakisääteisten tehtäviensä hoitamiseksi.

Ehdotetun muutoksen tarkoituksena on nimenomaan parantaa viranomaisten välistä yhteistyötä ja tiedonvaihtoa. Muutos antaisi lainsäädännöllisen pohjan luovuttaa välttämättömiä tietoja, joita ei aiemmin ole voitu antaa. Tästä syystä puolustusministeriö katsoo, ettei pykälää ole tarve täsmentää lisäämällä siihen ”tämän lain mukaisten tehtävien hoitamiseksi välttämättömiin tietoihin”.

Puolustusministeriö ehdottaa lupalain 8 §:n 2 momenttiin seuraavaa muutosta:

> Puolustusministeriö voi salassapitosäännösten ja muiden tiedonsaantia koskevien rajoitusten estämättä luovuttaa maksutta ~~luovuttaa~~ 1 momentissa tarkoitetuille viranomaisille sekä 4 §:n 3 momentissa tarkoitetuille lausunnonantajille niiden laissa säädettyjen tehtävien hoitamiseksi välttämättömiä tietoja kiinteistöjen hankintaa koskevista lupahakemuksista ja päätöksistä.

Eduskunnan oikeusasiamies on lausunnossaan todennut asianosaisjulkisuutta koskien, että sen selvittäminen, onko tiedon antaminen asiakirjasta vastoin erittäin tärkeää yleistä tai yksityistä etua, edellyttää aina tapauskohtaista arviointia. Vastoin hallituksen esityksestä saatavaa kuvaa kaikissa tapauksissa ei välttämättä ole riittäviä perusteita rajoittaa asianosaisjulkisuutta. Esimerkiksi rahanpesurekisteristä puolustusministeriölle luovutettujen tietojen luovuttaminen asianosaiselle ei välttämättä vaaranna valtion turvallisuutta, vaikka puolustusministeriön arvioitavana oleva kiinteistön hankinta voisikin niin tehdä. Asianosaisen oikeusturvan näkökulmasta voi olla hyvin tärkeää, että hän saa esimerkiksi

Hallintopoliittinen osasto
Lainvalmistelu- ja oikeusyksikkö
Hallitussihteeri Joona Lapinlampi

muutoksenhakemustaan varten tiedot niistä perusteista, joilla lupa kiinteistön hankintaan on evätty. Asianosaisen tiedonsaantioikeuden rajoittamisesta päättää viime kädessä hallintotuomioistuin.

Hallituksen esityksessä asiaa on käsitelty seuraavasti (s. 33):

> Julkisuuslain 15 §:n 1 momentin mukaan jos viranomaiselta pyydetään asiakirjaa, jonka toinen viranomainen on laatinut tai joka kuuluu toisen viranomaisen käsiteltävänä olevaan asiaan, viranomainen voi siirtää tiedonsaantia koskevan asian sen viranomaisen ratkaistavaksi, joka on laatinut asiakirjan tai jonka käsiteltäväksi asia kokonaisuudessaan kuuluu. Pykälän 3 momentin mukaan jos viranomaiselta pyydetään asiakirjaa, johon julkisen hallinnon tiedonhallinnasta annetun lain mukaisesti on ollut velvollisuus tehdä asiakirjaa käsiteltäessä noudettavia tietoturvallisuusvaatimuksia koskeva turvallisuusluokkamerkintä ja jonka muu viranomainen on laatinut, viranomaisen on siirrettävä asia asiakirjan laatineen viranomaisen ratkaistavaksi. Kansainvälisistä tietoturvallisuusvelvoitteista annetussa laissa (588/2004) tarkoitettua turvallisuusluokiteltua asiakirjaa koskeva asia on siirrettävä sille viranomaiselle, jolle sopimuspuoli on asiakirjan toimittanut. Puolustusministeriö ei siis voisi lähtökohtaisesti itse luovuttaa kolmansille osapuolille salassa pidettäviä tietoja, jotka se on saanut lausuntomenettelyn kautta muilta viranomaisilta, vaan tällaisten tietojen antamisesta päättäisi ne toimittanut viranomainen.

Puolustusministeriö katsoo, ettei se voi luovuttaa keskusrikospoliisin rahanpesurekisteristä saamiaan tietoja, vaan asia tulisi siirtää ratkaistavaksi keskusrikospoliisille. Tietoja siis luovutettaisiin samoin perustein kuin muitakin keskusrikospoliisin rahanpesurekisterissä olevia tietoja. Vaikkei tietojen luovuttaminen suoraan uhkaisikaan valtion turvallisuutta, voisi tiedon antaminen kuitenkin vaikuttaa haitallisesti esimerkiksi keskusrikospoliisin käynnissä olevaan tutkintaan.

Kuten hallituksen esityksessä on todettu, ehdotettu 8 §:n 1 momentti jättäisi tietoja luovuttavan tahon arvioitavaksi, mistä kaikista rekistereistä tietoa kerättäisiin ja missä muodossa se luovutettaisiin lausunnon pyytäjälle. Tiedon luovuttaja voisi näin ollen itse arvioida, mitä tietoa tilanteessa on pidettävänä välttämättömänä luovuttaa kiinteistöhankinnan lupaharkintaa varten. Puolustusministeriöllä ei siis lähtökohtaisesti olisi suoraa pääsyä viranomaisten omiin rekistereihin, vaan sillä olisi oikeus saada pyydettäessä välttämättömiä tietoja lupaharkinnan tekemiseksi viranomaisten lausunnon muodossa. Puolustusministeriölle ei myöskään muodostuisi oikeutta käsitellä viranomaisten, esimerkiksi poliisin, luovuttamaa salassa pidettävää tai muutoin rajoitettua tietoa laajemmin kuin mitä esimerkiksi poliisilla olisi oikeus käsitellä niitä suorittaessaan samankaltaista tehtävää.

Ehdotetuissa tiedonsaantia koskevissa lupalain 8 §:ssä ja valtion etuostolain 13 §:ssä luetellaan ne viranomaiset, joilta puolustusministeriö (ja etuoston osalta myös sisäministeriö ja valtiovarainministeriö) voisivat saada välttämättömiä tietoja salassapitosäännösten estämättä. Pykälissä ei kuitenkaan mainita suojelupoliisia. Hallituksen esityksen valmisteluvaiheessa katsottiin, että suojelupoliisi pystyy luovuttamaan tarvittavia tietoja puolustusministeriölle jo nykyisen lainsäädännön puitteissa. Esityksen valmistelun aikana myös todettiin, että suojelupoliisin lisääminen pykälään voisi vahingoittaa suojelupoliisin maineitta ja luotettavuutta suojelupoliisin kansainvälisten yhteistyökumppaneiden keskuudessa. Suojelupoliisin mukaan sen yhteistyökumppanit saattaisivat pelätä, että niiden salaiset tiedustelutiedot joutuisivat suojelupoliisin kautta liian laajaan levitykseen suomalaisten viranomaisten kesken, mistä syystä suojelupoliisi päätettiin valmistelun aika jättää tiedonsaantia koskevista pykälistä pois.

Puolustusministeriö toteaa, että vastaavat perustelut pätevät myös valtion etuostolain 13 §:ään.

Hallintopoliittinen osasto
Lainvalmistelu- ja oikeusyksikkö
Hallitussihteeri Joona Lapinlampi

2 Laki valtion etuosto-oikeudesta eräillä alueilla annetun lain muuttamisesta

4 § Ennakkotieto etuosto-oikeuden käyttämisestä

Ennakkotietoa koskevaan 4 §:ään esitetään lisättäväksi säännöstä, jonka mukaan puolustus-ministeriön on ennen ennakkotiedon antamista pyydettävä sisäministeriöltä lausunto, jos kaupan kohteena olevalla kiinteistöllä voi olla merkitystä sisäministeriön hallinnonalan tehtävien hoitamisen kannalta. Oikeusministeriön mukaan puolustusministeriö voi kuitenkin pyytää sanottua lausuntoa jo hallintolain 31 §:n nojalla. Asiasta säätäminen ei ole tarpeen, ellei tarkoituksena ole säätää velvollisuutta pyytää kaikissa tapauksissa sisäministeriön lausunto.

Puolustusministeriö toteaa, että lausunto on tarkoitus pyytää kaikissa tilanteissa sisäministeriöltä, jos kaupan kohteena olevalla kiinteistöllä voi olla merkitystä sisäministeriön hallinnonalan tehtävien hoitamisen kannalta. Puolustusministeriön käsityksen mukaan ehdotettu säännös on tarpeellinen.

5 § Päätös etuosto-oikeuden käyttämisestä

Pykälään esitetään lisättäväksi uusi 4 momentti, jossa säädettäisiin puolustusministeriön ja sisäministeriön velvollisuudesta pyytää lausuntoa etuosto-oikeuden käyttämisen tarpeellisuudesta. Oikeusministeriön käsityksen mukaan säännös on hallintolain 31 § huomioon ottaen tarpeeton.

Puolustusministeriö toteaa, että säännös päätettiin jatkovalmistelussa jättää paikalleen tukemaan lain tiedonsaantia koskevaa 13 §:ä, minkä lisäksi säännös turvaa muiden viranomaisten oikeutta tulla kuulluksi omaan toimialaansa kuuluvia tehtäviä koskien. Puolustusministeriö käsityksen mukaan ehdotettu säännös on tarpeellinen.